

The Holy See

Пане Президенте,
Шановні Представники Уряду й Парламенту,
Шановна Владо,
Вельмиповажані Пані і Панове!

1. Звертаюсь до вас усіх і до кожного зокрема із шанобливим і щирим привітом. Пане Президенте, з великою радістю я прийняв Ваше запрошення, щоб відвідати вашу благородну країну, колиску християнської цивілізації та батьківщину мирного співжиття між різними національностями та релігіями. Я радий, що тепер знаходжусь на українській землі. Вважаю великою честю, що можу, нарешті, зустрінутись з мешканцями країни, яка у ці важкі перехідні роки зуміла так ефективно забезпечити умови миру та спокою для своїх громадян. Щиро вам дякую за прийом і люб'язні слова привітання.

Крім того, з глибокою пошаною вітаю Депутатів і членів Уряду, Владу кожного рангу і рівня, народних представників, Дипломатичний Корпус, діячів культури, науки і усі рушійні сили, які сприяють добробуту країни. З почуттями щирої приязні обіймаю український народ, що в переважній більшості є християнським, як про це свідчить культура, народні звичаї, численні церкви, які прикрашають краєвид, як також незліченні твори мистецтва, що знаходяться по всій країні. Вітаю Землю, яка зазнала страждань та гніту, зберігаючи при цьому прив'язання до свободи, якого ніхто і ніколи не зміг знищити.

2. Я прибув до вас, як паломник миру, спонуканий тільки одним бажанням - свідчити Христа, що є "Дорогою, правдою і життям" (Ів 14,6). Я прийшов, щоб поклонитись святиням вашої історії та разом із вами просити у Бога заступництва для вашого майбутнього. Вітаю тебе, прекрасне місто Київ, що простягається у середній течії Дніпра, колиско давніх слов'ян та української культури, глибоко просякнutoї християнським духом. На землі твоєї країни, що є перехрестям між Заходом і Сходом Європи, зустрілись дві великі християнські традиції, візантійська й латинська, і обидві знайшли сприятливе прийняття. Протягом сторіч між ними не бракувало напружень, які приводили до суперечностей, що приносило шкоду для обох. Тепер, однак, промощується шлях готовності до взаємного прощення. Необхідно подолати бар'єри та недовір'я, щоб спільно будувати гармонійну та мирну країну, черпаючи, як і в минулому, з чистих джерел спільної християнської віри.

3. Так! Дорогі українці, якраз християнство дало натхнення вашим найвизначнішим мужам

культури й мистецтва, воно щедро зросило моральне, духовне і суспільне коріння вашої країни. Хотів би пригадати при цьому слова вашого співвітчизника, філософа Григорія Сковороди: "Усе минає, тільки любов після всього застається. Усе минає, але не Бог і не любов".

Тільки людина, глибоко просякнута християнським духом, могла мати таке натхнення. У його словах знаходимо відгомін першого Послання святого апостола Івана: "Бог є любов; і хто перебуває в любові, той перебуває в Бозі, а Бог перебуває в ньому" (4,16).

Слово Святого Євангелія міцно вкорінилось в усій Європі, приносячи, впродовж сторіч, надзвичайні плоди цивілізації, культури, святості. На жаль, у своєму виборі народи європейського континенту не завжди були вірні цінностям своїх християнських традицій і, таким чином, історія була змушена записати надзвичайно сумні події зловживань, спустошень, горя.

Люди похилого віку в Україні з ностальгією пригадують той час, коли Україна була незалежною. Після цього доволі короткого періоду настали важкі роки радянської диктатури і страшний голод у тридцять роки, коли ваша Країна, "житниця Європи", вже більше не змогла прогодувати власних дітей, які гинули мільйонами. А як забути стількох ваших співвітчизників, які загинули під час війни 1941-1945 років проти нацистської навали? На жаль, визволення від нацизму не означало також визволення від комуністичного режиму, який продовжував топтати найелементарніші людські права, примусово виселяючи беззахисних громадян, ув'язнюючи інакомислячих, переслідуючи віруючих, намагаючись викреслити з народної свідомості навіть саму ідею свободи та незалежності. На щастя, великий перелом 1989 року, нарешті, дозволив Україні наново осягнути свободу та повну суверенність.

4. Ваш народ осягнув цю палко бажану мету мирним і безкровним способом і тепер наполегливо трудиться у справі відважної суспільної та духовної перебудови. Міжнародна спільнота високо цінить успіхи, осягнуті на шляху зміцнення миру та розв'язки суспільно-політичних напружень, беручи до уваги місцеві особливості.

Заохочую вас бути наполегливими у ваших стараннях, необхідних для того, щоб подолати залишки труднощів, запевнюючи повну пошану прав національних та релігійних меншин. Політика мудрої толерантності не забариться привернути пошану і симпатію до українського народу, запевнюючи йому особливе місце в сім'ї європейських народів.

Як Пастир католицької Церкви хочу підкреслити мою високу оцінку того факту, що преамбула Конституції України пригадує своїм громадянам "відповідальність перед Богом". Без сумніву, такою була і точка зору вашого Григорія Сковороди, коли він запрошував своїх сучасників на перше місце ставити завдання "зрозуміти людину", шукаючи для неї шляхів,

відповідних для того, щоб остаточно вивести її з глухих кутів непримиренності та ненависті.

Нехай цінності Євангелія, які становлять частину вашої національної ідентичності, допоможуть вам будувати сучасне й толерантне, відкрите й солідарне суспільство, у якому кожна людина зможе дати свій специфічний вклад у загальне добро, одночасно отримуючи від нього відповідну підтримку для того, щоб у найкращий спосіб розвинути власні дарування.

Це заклик, який я звертаю, насамперед, до молоді, щоб ідучи слідами тих, хто віддав життя за високі людські, громадянські та релігійні ідеали, вони зуміли зберегти непорушною цю спадщину цивілізації.

5. "Не дайте сильним погубити людину", - так писав Володимир Мономах (+1125) у своєму "Поученні дітям". Це слова, які до сьогодні зберігають всю їхню переконливу силу.

У ХХ сторіччі тоталітарні режими знищили цілі покоління, бо захитали три головні стовпи людської цивілізації: признання божественної влади, з якої випливають невід'ємні моральні життєві напрямки (див. Вих 20,1.18); пошана гідності людини, створеної на образ і подобу Бога (див. Бут 1,26-27), обов'язок користуватися владою, служачи кожному членові суспільства, без винятків, починаючи із найслабших і беззахисних.

Заперечення Бога не вчинило людину більш вільною. Навпаки, це виставило її на різні форми невільництва, обмежуючи покликання політичної влади до рівня жорстокої і пригноблюючої сили.

6. Політичні діячі! Не забувайте цього серйозного уроку історії. Ваше завдання полягає у тому, щоб служити народові, забезпечуючи усім мир та рівність у правах. Чиніть опір спокусі використати владу для особистих чи групових інтересів. Приймайте завжди близько до серця долю убогих і всіма законними способами дійте так, щоб кожному був запевнений доступ до справжнього добробуту.

Діячі культури! За вашими плечима велика історія. Зокрема, маю на думці православного київського Архієпископа Митрополита Петра Могилу, який у 1632 році заснував Київську Академію, яка залишається у пам'яті як маяк гуманістичної та християнської культури. Використовуючи критичний та творчий розум в усіх сферах знання, поєднуючи культурну спадщину минулого з надбаннями сучасності, належить вам, сприяти справжньому людському поступові, як виразові цивілізації любові. У цьому контексті висловлюю щире побажання, щоб навчання богословських наук змогло отримати належне признання також з боку цивільної влади.

І, зокрема, для вас, що займаєтесь науковими дослідженнями, нехай буде постійним

попередженням жахлива суспільна, економічна та екологічна чорнобильська катастрофа! Технічні можливості мусять бути поєднані з незмінними етичними цінностями, щоб, таким чином, забезпечити пошану, яка належить людині та її невід'ємній гідності.

Промисловці та підприємці нової України! Майбутнє держави залежить також і від вас. Ваш зрілий внесок, що черпає натхнення з вартостей компетентності й чесності, буде корисним для нового підйому національної економіки, щоб у такий спосіб відновити довір'я у тих, які зваблені спокусою залишити країну, щоб шукати роботу в іншому місці. У своїй діяльності майте завжди на увазі загальне добро і справедливі права для всіх. Дивіться на особу, а не на прибуток, як мету кожної економіки, щоб була пошанована людська гідність. Дійте завжди у легальності, яка є гарантією справедливості.

7. Шановна Владо, Вельмишановні Пані й Панове! Людство увійшло в третє тисячоріччя і на горизонті зарисовуються нові обрії. Відбувається процес глобалізації розвитку, позначений швидкими й радикальними перемінами. Кожен покликаний до того, щоб з відвагою і довір'ям внести свій вклад. Католицька Церква є поруч з кожною людиною доброї волі, щоб підтримати зусилля, спрямовані на служіння добру.

А я зі свого боку буду продовжувати молитися, щоб Господь оберігав вас, ваші родини, ваші наміри, як також сподівання всього українського народу, благаючи для нього повноти благодатей Всевишнього Бога.